

GAZETA HÂRTIBACIULUI

PUBLICAȚIE LUNARĂ A ASOCIAȚIEI „VALEA HÂRTIBACIULUI” ÎN COLABORARE CU PRIMĂRIA ORĂȘULUI AGNITA

„Și care va vrea să fie întâi între voi, să fie tuturor slugă” Marcu, 10.44

NUMĂRUL 121, IUNIE 2016
APARE LA AGNITA - PREȚ: 1 LEU

Din SUMAR

De la Poliție ... - pag. 2

Editorial ... - pag. 2

127 de ani de când Eminescu a intrat în eternitate - pag. 2

SUCCEȘUL VINE LUCRÂND, MOCĂNIȚA CIRCULÂND - pag. 3

Familia Gruncă, o familie greu încercată! - pag. 3

SĂRBĂTOAREA SÂNZIENELOR ȘI A IEI, CLASA I - pag. 3

A TRECUT ÎN ZBOR - pag. 3

Școala Gimnazială Nocrich - pag. 4

Prezentarea Asociației Elijah - pag. 4

ORTODOXIA PE VALEA HÂRTIBACIULUI - pag. 5, 6

Sfântului și Marelui Sinod al Bisericii Ortodoxe - pag. 5

Vino, Mângâietorule, Bunule! - pag. 5, 6

Seminar de formare continuă pentru preoții din Arhiepiscopia Sibiului - pag. 5

Cine sunt sfinții? - pag. 6

„Donează sânge, salvează o viață!” - pag. 6

Cântece de cătănie
culese de Mircea Drăgan Noiștețeanu - pag. 7

Ziua cea mai lungă
Dan Herciu - pag. 7

Amiaza în grădina de gutui
Francisc Lorinczi - pag. 7

VORBE BUNE
Gelu Baci - pag. 7

Privirea ta, mamă!
Ioan Gligor Stopiță - pag. 7

Rusalii
Maria Pănzăan Lorinczi - pag. 7

ÎNȚO VARĂ LA CRĂCIUN
Ion Stopiță – Gligor, poet țăran - pag. 7

BALOTAJ LA ALEGEREA VICEPRIMARULUI DIN AGNITA

Primarul și consilierii aleși în 5 iunie la Agnita, au fost convocați sâmbătă 25 iunie în prima ședință pentru constituirea noului Consiliu Local, constituirea comisiilor de lucru și alegerea viceprimarului. Din cauză că au lipsit 8 din cei 17 consilieri aleși, ședința nu a avut loc și Subprefectul Anca Lavinia Șandru s-a întors la Sibiu fără a valida alegerile.

Următoarea ședință a avut loc miercuri 29 iunie și s-a desfășurat în prezența reprezentantului Prefecturii, directorul Eugen Roman și a fost moderată de secretara primăriei Maria Vasiloglu.

După intonarea Imnului, conducerea ședinței a preluat-o ca președinte Vasile Moraru, veteranul de vârstă al consilierilor și s-a votat proiectul de hotărâre privind alegerea membrilor comisiei de validare a Consiliului Local Agnita și proiectul privind validarea mandatelor de consilieri. Noii aleși au depus jurământul și au aprobat proiectul de hotărâre privind declararea Consiliului Local Agnita ca fiind legal constituit.

A urmat prima ședință a noului Consiliu Local, condusă de Radu Curceanu, având ca ordine de zi, alegerea viceprimarului, aprobarea comisiilor de specialitate și depunerea jurământului de către Ioan Dragoman, reales în funcția de Primar al orașului Agnita.

Pentru postul de viceprimar s-au făcut două propuneri; Murgoci Costel și Cristea Radu.

Deși s-a votat de două ori, nici unul din cei propuși nu a avut majoritatea, fiecare obținând câte 8 voturi, pentru că unul din consilieri a „greșit” de două ori, buletinul lui de vot fiind declarat nul, ajungându-se la situația de balotaj.

Următorul proiect de hotărâre a fost constituirea comisiilor de specialitate ale Consiliului Local Agnita. Au fost aprobate 4 comisii; economică, socială, juridică și de urbanism și membrii acestora au fost votați nominal.

A urmat momentul solemn de depunere a jurământului de către Ioan Dragoman, reales în funcția de Primar al orașului Agnita. După momentul solemn acesta i-a felicitat pe noii membri ai Consiliului Local Agnita și și-a exprimat convingerea că vor lucra împreună pentru cetățenii orașului care i-au ales să le rezolve problemele.

Și reprezentantul Prefecturii Sibiu, directorul Eugen Roman i-a felicitat pe cei aleși și i-a îndemnat să-și însușească legile administrației locale, pentru a vota proiecte legale.

Până când un candidat la postul de viceprimar va avea o majoritate de voturi, administrația locală din Agnita va funcționa normal cu un Primar și un Consiliu Local.

I. Bârsan

Elevi ai Colegiului din Agnita premiați la Concursul Național „Ion Creangă”, Brăila, ediția a XI-a, 2016

Talentul nu se măsoară cu anii sau cu notele școlare. El există. E un talant divin pe care cei care cheamați îl șlefuiesc, precum un bijutier, în diamante. Nu puțini sunt cei care reușesc să-și desăvârșească pregătirea și să înmulțească talanții. Avem bucuria de a descoperi, la Colegiul Tehnic „A. T. Laurian” din Agnita, copii deosebiți, cu har scriitoricesc, ambițioși, studioși, dornici de afirmare. Am participat, în acest an școlar, la mai multe concursuri naționale sau regionale, rezultatele răsplătind munca celor ce s-au pregătit necondiționat. Printre laureații Concursului Național de Creație „Ion Creangă”, concurs înscris în Calendarul Concursurilor Naționale ale Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice, regăsim doi elevi din Agnita: MUNTEAN GEORGIANA-DANIELA, din clasa a VI-a A, care a obținut Premiul I la secțiunea Proză, și OBEDEA EDUARD, din clasa a X-a A, distins cu Premiul I la Interpretare Critică pentru elevii de liceu. În calitate de profesor coordonator, aș dori să remarc seriozitatea și frumusețea sufletească a acestor copii valoroși, talentați, care fac cinste școlii și comunității. Personal, sper ca Irina Petraș, azi președinte al Filialei Cluj a Uniunii Scriitorilor, absolventă a Liceului din Agnita, să aibă

urmași. Semne sunt destule. Soarele strălucește. Perlele sunt rare. Să le prețuim, a!adar! Prof. Maria-Daniela Lorinczi

ÎN VECI POMENIREA LOR

Ca în fiecare an, după încheierea slujbei religioase prilejuită de sărbătoarea Înălțării Domnului, agnițenii au mers în Parcul Eroilor „Axente Lene” pentru a-i comemora pe cei care și-au dat viața pentru patrie.

În acordurile Imnului Eroilor, reprezentanți ai instituțiilor din oraș au așezat coroane de flori pe soclul monumentului, unde sunt scrise în piatră numele agnițenilor căzuți în lupte.

Pentru pomenirea lor, cei trei preoți ai parohiilor din Agnita

au oficiat un parastas, după care părintele Protopop Mihai Naicu a vorbit despre jertfa dătătoare de viață, despre eroismul celor care au apărut, cu prețul vieții, ființa națională și credința creștină

Primarul orașului, Ioan Dragoman le-a mulțumit celor prezenți pentru participarea la acest moment solemn de comemorare a celor care, indiferent de naționalitate, au luptat și au murit pentru țară. A vorbit despre necesitatea de a nu uita pe cei care au dăruit țării jertfa supremă, viața.

Un moment emoționant a fost invitarea de către primar a lui Mihai Moise, ultimul veteran agnițean, pe care l-a rugat să evoce câteva amintiri din timpul războiului. Deși a trecut de 94 de ani bătrânul erou a reușit să prezinte cu mult talent o parte din patimile trăite pe front. A vorbit de foamea îndurată, de frigul și păduchii care i-au fost camarazi și de credința în Dumnezeu care l-a apărut. A vorbit, cu durere în glas de cei doi frați ai lui care n-au murit în luptă ci ca prizonieri în Rusia. Bătrânul erou și-a amintit de momentul întoarcerii armelor, când a fost rechemat pe front, deși avea dreptul să fie eliberat, „dar era mare dezordine în țară, ca și acum” Cei prezenți l-au aplaudat pe bătrânul veteran.

La propunerea primarului s-a păstrat un moment de reculegere în memoria tuturor eroilor.

I. Bârsan.

Editorial ...

Au trecut alegerile și am finalizat, la nivel local, alegerea primarului și a consiliului local. Ne-am ales echipa care va conduce destinele localității pentru patru ani de acum în colo.

Ne-am ales primarul și, totodată, țăpul ispășitor pentru tot ce ni se va părea că nu merge bine în următorii ani. Pentru că, nu-i așa, către primar vom arăta cu degetul dacă ceva nu merge bine? Și ni se pare normal că trebuie să existe un țăp ispășitor pentru toate neîmplinirile noastre.

Ei bine, cel puțin în cazul acesta, mie nu mi se pare normal să-l consider țăp ispășitor. Atunci când am ales primarul am ales persoana care poate să schimbe ceva în cei patru ani în care va conduce destinele localității, pe cineva pe care îl consider cel mai gospodăr dintre gospodari pentru că nu este responsabil doar de gospodăria proprie ci de toate gospodăriile. Și atunci nu pot să-l consider țăp ispășitor și să-l arăt cu degetul pentru nerealizări.

Pentru că acasă, în gospodăria fiecăruia dintre noi, nu facem lucrurile singuri. Avem familia lângă noi, ne ajută partenerul de viață, copiii, părinții, socri sau prietenii. Fiecare după caz. Dar în gospodăria asta mare, pe primar cine îl ajută? Care este familia lui? Care îi sunt prietenii? Cu siguranță familia lui suntem noi, cei care l-am ales. În familia mică, a fiecăruia dintre noi, dacă nu contribuim cu toții la bunăstarea gospodăriei totul se destramă. Pentru că singur, nici unul dintre noi nu poate duce povara unei gospodării. Nu în patru ani.

Imaginați-vă că din salariul sau pensia dumneavoastră, a unuia singur dintre dumneavoastră, ar trebui să mâncați, să vă îngrijiți de sănătate, să trimiteți copii la școală sau

grădiniță, să plătiți utilitățile, să renovați casa, să reparați acoperișul, să schimbați instalația de apă, să pavați curtea, să refaceți gardul, să săpați grădina, să plantați flori în curte, să vă amenajați locul de parcare pentru mașină ... și toate astea în patru ani. Credeți că reușiți? Singuri? Și atunci cum puteți crede că primarul poate face toate astea, singur, pentru o localitate întreagă? Are nevoie de noi, de participarea noastră, de ajutorul nostru, ca să poată face toate aceste lucruri. În familie, dacă nu contribuim fiecare cu o parte din câștigul nostru ... nu putem acoperi cheltuielile casei. Tot așa, dacă nu plătim impozitul ... nici primarul nu are de unde să acopere cheltuielile localității. În familie, dacă nu dăm o mână de ajutor la curățenie, la reparații, la grădină ... gospodăria va arăta părăginită și neîngrijită. Cum credeți că va arăta localitatea de care nu se îngrijesc cei ce o locuiesc?

Am auzit destule păreri de genul: "De aia dau bani la primărie. Să facă ...!". Sau: "Nu mai suntem pe vremea împușcatului să fac muncă voluntară."

Să spunem că afirmațiile sunt adevărate.

Dar, acasă, din banii pe care îi aduci în familie, îți poți permite să plătești în fiecare zi pe cineva care să-ți facă mâncare și curățenie? Sau să-ți sape grădina? Și atunci ce te face să crezi că din suma aceea infimă pe care o dai la impozit primăria poate face ceva pentru toată localitatea? Atunci când îți faci curat în casă, în curte sau grădină, faci muncă voluntară? Sau faci ceva firesc în gospodăria ta? Când dai o mână de ajutor pentru bunăstarea localității nu dai o mână de ajutor și pentru bunăstarea ta?

Cum credeți că au reușit sașii să dezvolte Agnita deși erau mai puțin de jumătate decât românii? Prin "muncă voluntară". Cum credeți că au reușit toți locuitorii de pe Valea Hirtibaciului să construiască mocănița? Prin "muncă voluntară". Da, este adevărat, unele activități au fost plătite, cele care au implicat cunoștințe deosebite. Dar cel mai mult s-a făcut cu "muncă voluntară". Și nu i-a fost rușine nimănui să participe, și nimeni nu a fost cu nasul pe sus că face "muncă voluntară" pentru că a muncit ca să-i fie mai bine lui întâi de toate. Așa cum face oricine la casa lui.

Ne ridicăm case mari și frumoase, dotate cu toate noutățile tehnice, și ne mândrim cu ele. Dar localitatea în care trăim, de ce n-o ridicăm odată cu noi?

Primarul e gospodarul localității în care trăim. El este cel care îți socotește resursele și caută ajutor atunci când este nevoie. Dar nu credeți că i-ar fi mai ușor dacă l-am ajuta și noi? L-am ales conducătorul familiei mari și în loc să mergem încotro ne arată, tragem unii hăis și alții cea. Nu spune nimeni că are întotdeauna dreptate dar trebuie să-i dăm șansa să încerce. Dacă nu încearcă nu poate greși dar nici nu poate izbândi.

În familia de acasă suntem toți a toate știutori? Toate deciziile pe care le luăm sunt cele mai bune? Sau mai și greșim? Dacă greșim, atunci ar trebui să devenim țăpi ispășitori pentru greșelile noastre. Vă imaginați o familie în care toată lumea țipă la toată lumea pentru fiecare problemă, greșeală sau neîmplinire?

De asta am ales un primar și nu un țăp ispășitor.

Cătă V.

127 de ani de când Eminescu a intrat în eternitate (n.15 ianuarie 1850, Botoșani-d.15 iunie 1889, București) Gânduri rostite sau scrise, referitoare la omul-poet

- „Eminescu este darul Providenței, dăruit nouă Românilor. Pasiunea pentru Eminescu este pasiunea tuturor”. (Mitropolitul Ardealului Antonie Plămădeală, 1926-2005);

- „Pentru mine Eminescu este de multă vreme un sfânt, și nu numai el. La vremea cuvenită, se va arăta de la Dumnezeu și acesta!”. (Calinic Argeșanu-Episcopul Argeșului și Muscelului, 1944);

- „Eminescu ne dezvăluie, în ființa lui intimă și în minunata expresie a creației lui literare, că dimensiunea creștină reprezintă fondul adânc al operei și al vieții lui – operă închinată iubirii și viață mistuită în jertfire după Chipul lui Hristos”. (Constantin Galeriu, om de cultură și profesor de teologie ortodoxă, 1918-2003);

- „Eminescu este afirmarea unității românești eterne”. „Doina lui Eminescu este expresia integrală a sufletului românesc”. (Academicianul Nicolae Iorga; 1871-1940);

- „Eminescu este evangelistul nostru”. (Poetul Tudor Arghezi, 1880-1967);

- „Eminescu - Sumă lirică de Voivozi”. (Filosoful Petre Țuțea, 1902-1991);

- „...marele nostru poet a fost un creștin autentic, ceea ce rezultă din viața, ca și din opera sa”. (Mitropolitul Banatului, Nicolae Corneanu, 1923-2014);

- „Eminescu este numele acestei țări. România este numele lui Eminescu”; „Eminescu nu este un idol, el nu este un zeu; El este tot ceea ce este: Noi în noi”. (Poetul Nichita Stănescu, 1933-1983);

- „Fără Eminescu am fi mai altfel și mai săraci”; „Eminescu era frumos, de-o frumusețe angelică”. (Criticul literar Tudor Vianu, 1889-1964);

- „Eminescu mi se părea un zeu tânăr, frumos și blând”. (Scriitorul Alexandru Vlahuță, 1858-1919);

- „Eminescu s-a ridicat pe aripi proprii până la contemplarea lui Dumnezeu”. (Poetul Nichifor Crainic, 1889-1972);

- „Eminescu nu cântă incidentele unei iubiri, ci iubirea; nu cântă farmecele unei femei, ci femeia; nu ne dă crâmpie separate din natură, ci ceea ce este mai general în natură. Că, pentru a reda generalul, utilizează culori ale particularului, aceasta se înțelege de la sine. De aceea cea ce vrea să ne dea e generalul, iubirea, femeia, natura”. (Prozatorul Garabet Ibrăileanu, 1871-1936);

- „E unul care cântă mai dulce decât mine? / Cu atât mai bine țării, și lui cu-atât mai bine. / Apuce înainte s-ajungă cât mai sus, / La răsăritu-i falnic se-nchină-al meu apus.” (Poetul Vasile Alecsandri, 1821-1890);

- „Doina lui Eminescu - cea mai categorică evanghelie politică a românismului”; „E cel dintâi român al cărui creștet primește binecuvântarea din cer, dar ale cărui picioare sunt înfipite până la glezne în pământul strămoșesc”. (Poetul Octavian Goga, 1881-1938);

- „Cred că, pentru orice român, ceea ce mai întâi farmecă la Eminescu e melodia versului său,

dulceața limbii”. (Filologul-linivist Sextil Pușcariu, 1877-1948);

- „Eminescu este o revelație ce mângăie”. (Filologul italian Rosa Del Conte, 1907-2015, trăitor a 108 ani);

- „Eminescu ilustrează pașii dialectici ai materiei în univers”. (Omul de cultură și liderul politic Gabriel Țepelea, 1916-2012);

- „Niciodată în trecut nu am fost mai pregătiți, ca astăzi, să prețuim scrisul lui Eminescu, expresie vie a demnității naționale, conștiinței profesionale și a talentului de excepție, fără egal în cultura română la acest sfârșit de mileniu”. (Criticul literar Dumitru Vatamaniuc, 1920);

- „Icoană de iubire la care să mă închin eu”. (Poeta Veronica Micle, 1850-1889.

(n.a. Și ce surprinzătoare și Dumnezăiască coincidență: Veronica se naște și murea în aceeași ani ca și dragul ei iubit Mihai Eminescu);

- „Moldova este sfântă imi spunea Ștefan și Eminescu”. (Poetul Ion Alexandru, 1941-2000);

- „Într-adevăr, la aceeași scară a perfecțiunii în poezia sa se află totul. Gama sa lirică este imensă. Într-însa coexistă intuiția viitorului, ansamblul tuturor ecorurilor mitice, istoria și peisajul românesc, cele mai vaste ingerințe folclorice, asimilarea filozofiei, a științei, a vechilor „înțelepciuni”. Se găsesc toate dispozițiile lăuntrice”. (Criticul literar Edgar Papu, 1908-1993);

- „A vorbi despre Eminescu înseamnă pentru un român a se cerceta pe sine, a se închipui și ipostazia la puterea maximă a virtualității Neamului său și a-și schița fără un pic de pudoare portretul ideal”. (Filosoful-scriitor Nicolae Steinhardt, 1912-1989);

- „Mihai Eminescu era o frumusețe, avea aerul unui sfânt tânăr coborât dintr-o icoană veche”. (Scriitorul-dramaturg I.L. Caragiale, 1852-1912);

- „Umbră care trepte-nalte suie, / dăruind azur din mâini subțiri, / sfânt, bătut, pe veacul tău, în cuie, / scânteind, înalt, din răstigniri”. (Poetul Radu Gyr, 1905-1975);

- „Rugămu-ne îndurărilor / Luceafărul mărilor / Din valul ce ne băntuie, / Înălță-ne, ne mântuie”. (Poetul-ziarist Lazăr Lădăriu, 1939);

- „Eminescu este una dintre grinzile de susținere a neamului. El nu este o simplă cărămidă, nu este o simplă țiglă sau o simplă fereastră, e grinda de bază, aia care păstrează neamul întreg... În Eminescu ne întâlnim toți. Asta este o chestiune aproape fără egal. Nici nu știu dacă mai au alte popoare acest noroc și această condamnare divină, să se poată regăsi într-un nume... Este poetul exemplar sau cum spune extraordinar Blaga: „Dacă poetul George Coșbuc este poetul național printr-un consimțământ plebiscitar, Eminescu este poetul național printr-un legitimism de ordin divin. Acolo, noi nu putem umbla. Cine umblă acolo moare, în sens moral sau estetic. Eu mă rezum să spun doar atât: Eminescu este cifrul secret al nației”. (Poetul Adrian Păunescu, 1943-2010);

- „Eminescu este esența noastră”; „Fiecare lucru poartă în sine însuși măsura sa, arborii nu cresc până în cer. Nici noi nu putem crește dincolo de măsura noastră și măsura noastră este Eminescu. Nu avem a crește mai mult decât atât. Atât însă să creștem, pentru că sufletul trebuie hrănit ca pământul. Și dacă nu ne vom hrăni cu Eminescu, nu cu-n Eminescu idealizat, nu cu-n Eminescu trimis în genialitatea lui, în haosul germinativ, dacă nu ne vom hrăni cu Eminescu acesta, atunci vom rămâne în cultură, mai departe, infometați”. (Un gând rostit de filozoful-scriitor Constantin Noica (1909-1987) în Aula Bibliotecii ASTRA din Sibiu, la 15 ianuarie 1985, atunci când se împlineau 135 de ani de la ivirea în lume a poetului Mihai Eminescu și prezentarea, pentru prima oară în public, a celor dintâi file fotocopiate din manuscrisele „Caietelor Eminesciene”.

Notă: Îi îndemn pe iubitorii poeziei eminesciene, ca pe unde îi vor purta pași și gândul, prin această mândră țară, străjuită de rotundul chenar geografic dintre Dunăre, Mare și Carpații Românești, să aprindă feștila unei candelă și să o așeze pe postamentul busturilor poetului, precum și pe mormântul său din cimitirul bucureștean Belu, iarălăturat o eșarfă tricoloră și un firicel de floare albastră!

E vremea lungilor vacanțe estivale, a bacalureatelor liceale și a reîntâlnirilor vechilor promoții de absolvenți! Vă rog, faceți-vă timp și aduceți-vă aminte și de „Bădița Mihail”.

Sibiu, miercuri, 15 iunie 2016

A consemnat, Ioan Vulcan-Agņifeanul (0744.346705+ ioan.vulcan@yahoo.ro)

De la Poliție ...

După o lungă perioadă de vreme închisă, rece și cu ploi, mama natură s-a decis să ne arate un pic de soare și să ne dea puțină căldură. Nu prea mult. Doar vreo câteva săptămâni de caniculă. Și uite așa, de la o zi la alta, am schimbat hainele de iarnă cu cele de vară.

Din nefericire, în această perioadă, au fost persoane care au schimbat lumea asta cu lumea cealaltă. Astfel la Chirpăr a fost găsit decedat Popoviciu Ilie în vârstă de 59 de ani, persoană aflată sub tratament medical, care în dimineața decesului și în seara anterioară a declarat că nu se simte bine dar nici nu a luat medicația prescrisă iar la Birghiș a fost găsit decedat în somn Iuga Valeri de 68 de ani. Nici una dintre cele două persoane nu prezenta urme de violență dar corpurile neînsufletețe au fost ridicate de către Serviciul de Medicină Legală Sibiu în vederea stabilirii cauzei exacte a decesului.

Dacă celor doi putem spune că "li s-a terminat ața", despre Lingurar Gheorghe de 54 de ani din Hosman putem spune că și-a scurtat singur ața făcându-i la capăt un laț. Acesta, fiind cunoscut ca bolnav psihic, cu retard mintal, tulburări de comportament și personalitate instabilă, a fost găsit spânzurat. Date fiind condițiile dar și lipsa urmelor de violență, ipoteza sinuciderii este cea mai probabilă dar ultimul cuvânt îl va avea Serviciul de Medicină Legală Sibiu. Tot cu ața vieții a avut treabă și G.M. de 76 de ani din Merghindeal. Acesta a folosit un cuțit cu care și-a provocat mai multe răni. Găsit, întins pe pat și acoperit cu o pătură pătată de sânge, i-a fost acordat primul ajutor de către un echipaj S.M.U.R.D. sosit la fața locului. După stabilizare G.M. a declarat că și-a făcut singur rănille, cu intenția de a se sinucide.

Perioada care a trecut nu a fost scutită de incidente rutiere. La Ilimbav, C.C. de 52 de ani din localitate, în timp ce efectua o manevră de parcare cu un tractor având atașată o greblă, a acroșat un autoturism care se deplasa regulamentar pe drumul public. C.C. nu consumase alcool dar nici nu avea permis de conducere. Aflat sub influența alcoolului, 0,65mg/l alcool pur în aerul expirat, în timp ce conducea un moped B.I. de 53 de ani din Agnita s-a dezechilibrat și a căzut pe marginea drumului spre Movile. Echipajul S.M.U.R.D. ajuns la fața locului i-a acordat primele îngrijiri medicale pentru poli traumatism prin accident rutier, fără să necesite internare. P.I.R. de 19 ani din Agnita se poate considera la fel de norocos. Chiar dacă autoturismul pe care îl conducea s-a răsturnat în afara părții carosabile, chiar dacă a condus sub influența alcoolului, 0,60 mg/l, fără permis de conducere și fără ca autoturismul să fie înmatriculat; nu s-a ales decât cu răni ce nu au necesitat internare.

Din nefericire norocul nu a fost la fel de generos și cu S.V.S. de 45 de ani din Nocrich. Aflat pe bicicletă în interiorul localității acesta a pătruns pe DJ106 fără să se asigure și a fost acroșat de o autoutilitară cu remorcă, condusă regulamentar de V.C.N. de 31 de ani din Sadu. În urma accidentului S.V.S. a fost transportat la Spitalul Județean Sibiu – Unitatea de Primiri Urgențe unde a decedat.

Vă semnalăm din nou apariția unor vizite nedorite în imobile sau anexe nelocuite și nesupravegheate și vă reamintim că un minim de protecție vă scutește de necazuri ulterioare. Închideri asigurate cu lacăte sau încuietori solide, garduri înalte, câini, sisteme de alarmă și, de ce nu, vecini binevoitori vă pot scuti de probleme așa cum au avut la Merghindeal, proprietarii unui imobil nelocuit și nesupravegheat, care s-au ales cu o pagubă de aproape 200 lei; sau o societate comercială din Iacobenii care în urma unei "vizite" într-o anexă mai izolată a imobilului s-a ales cu o pagubă de aproximativ 400 lei.

O situație interesantă a avut loc la Agnita, unde M.A. din localitate a reclamat furtul autoturismului marca VW Polo proprietatea fratelui său, indicându-l ca făptaș pe numitul M.P.D. de 35 de ani din Agnita, care s-ar fi folosit de cheile autoturismului, furate în timp ce se afla în locuința păgubașilor. Dată în urmărire, mașina a fost depistată pe raza comunei Birghiș iar la volan se afla M.P.D. care însă a declarat că a luat mașina cu acordul proprietarului. Chiar dacă încă se mai cercetează despre cum a ajuns autoturismul în posesia lui M.P.D. acesta trebuie să dea socoteală și pentru că atunci când a fost oprit de polițiști la volanul mașinii reclamate ca fiind furată, din verificări s-a constatat că nu avea permis de conducere dar avea o alcoolemie de 1,10 mg/l.

Ca finalizare firească a muncii specifice de poliție lucrătorii Postului de Poliție Comunală Chirpăr au identificat, reținut și depus la arestul Inspectoratului Județean de Poliție Sibiu pe Bec Dumitru-Grigore de 36 de ani din Chirpăr, acesta având mandat de executare a pedepsei cu închisoarea pentru tentativă de omor.

Chiar dacă a fost o perioadă cu vreme capricioasă, de la ploaie rece la soare torid, de la frig la caniculă, polițiștii de pe Valea Hirtibaciului au fost ...

... mereu alături de dumneavoastră !

SUCCESUL VINE LUCRÂND, MOCĂNIȚA CIRCULÂND

În 2010, când Prietenii Mocăniței au repus pe șine o locomotivă și două vagoane, agnițenii, prezenți la eveniment, s-au plimbat cu „trenul mic” pe o distanță de 1 km, între halta Coveș și Tău Birghișului.

În 2015, aceeași nebuni frumoși, prieteni ai amintirilor frumoase, au refăcut, în timpul lor liber, un traseu pentru Mocăniță, între Cornățel și Hosman pe o lungime de 3 km și au folosit un vagon pentru plimbarea iubitorilor de frumuseți naturale și al miniaventurilor cu un tren de epocă.

În septembrie 2015 s-a bucurat de plimbarea cu mocănița și Paul Brummell ambasadorul Marii Britanii însoțit de alți englezi susținători activi ai trenurilor de epocă

Ultima distracție cu Mocănița a ținut trei zile, turiștii au avut la dispoziție trei vagoane, din care unul deschis și s-au plimbat pe un traseu de 4,2 km. Doar „atât” au reușit să mai repare voluntarii de la Asociația „Prietenii Mocăniței”. Cu multă muncă și cu bani câpătați de pe unde au putut, au reușit să mai adauge un vagon și să prelungească traseul cu 1,2 km.

În cele trei zile s-au bucurat de distracție peste 1200 de copii și adulți, s-au făcut 21 de călătorii, locomotiva înregistrând 81 de km parcurși.

La taraba din gara Cornățel s-au vândut materiale promoționale, un grup de trei trubaduri au creat fondul muzical adecvat, doi tineri sibieni au adus Cafeneaua pe bicicletă iar o doamnă cu mult suflet, a

vândut flori și banii i-a donat Prietenilor Mocăniței. În așteptarea trenului, au fost organizate jocuri pentru copii iar cine a purtat ie a plătit prețul jumătate adică 5 lei de călătorie.

Banii câștigați vor fi folosiți pentru repararea vagoanelor și pentru prelungirea traseului.

Prietenii Mocăniței nu se dau bătuți, înfruntă problemele, le rezolvă și așteaptă cu speranță implicarea instituțiilor care îi pot ajuta.

În septembrie Mocănița va circula din nou.

I. Bârsan

SĂRBĂTOAREA SÂNZIENELOR ȘI A IEI, LA ROȘIA

Sărbătoarea nașterii Sfântului Ioan Botezătorul, cu șase luni înaintea, nașterii Mântuitorului Isus, a fost îmbrăcată de multe veacuri cu o multitudine de ritualuri, cu semnificații de dragoste și împodobită cu flori de sânziene, flori considerate că au puteri magice.

În urmă cu trei ani, această sărbătoare a florilor și a dragostei, a îmbrăcat frumoasa ie românească devenind și mai îndrăgită de români. De atunci în fiecare an, copiii din Roșia și nu numai, îndrumați de profesoara Corina Popescu, începând cu data de 20 iunie, sunt prinși într-o mulțime de activități, culminând cu un spectacol de cântece și dansuri organizat în 24 iunie.

Anul acesta a fost realizat un atelier mobil de artă și creație numit

IA M.E.A. (Merităm Educație Artistică), cu două secții: pictură și dans.

La cursul de pictură, coordonat de Corina Popescu, au participat 5 elevi ai Liceu de Artă Sibiu și 4 de la Școala Gimnazială din Roșia care au învățat semnificația semnelor de pe ii și au învățat să picteze aceste semne.

Secția de dans a fost coordonată de domnișoara Thomits Adelaida Doris – dansatoare profesionistă, care a reușit să dea formă coregrafică desenelor de pe iile pictate.

În 24 iunie copiii au adunat sânziene, au împletit coronițe și au făcut buchețele pe care le-au dăruit spectatorilor prezenți la spectacolul de cântece și dansuri organizat în curtea Școlii Waldorf din Roșia.

Spectacolul a fost susținut de formațiile artistice ale școlilor din Roșia, Daia, Nou, Chirpăr și minunații prichindei de la grădinița Frații Grimm din Sibiu.

Organizatorii acestui frumos eveniment de la Roșia s-au bucurat de sprijinul material primit de la Asociația Civică Valea Hârtibaciului, de la mămicile Țâmpu Mariana, Tuto Aurora, Mihai Elena și Florea Dorina, de la Școala Waldorf și de la preotul Sergiu Moga care a asigurat masa pentru micii artiști care au susținut spectacolul.

Pe toată perioada acestor evenimente, două mămici, Țâmpu Mariana și Mija Isabela, au devenit bucătărese voluntare, pregătind mâncarea pentru toți copiii participanți.

Toți cei care s-au implicat la organizarea acestor activități, finalizate cu un minunat spectacol merită felicitări, pentru promovarea unor tradiții frumoase și a minunatei ii românești.

I. Bârsan.

CLASA I A TRECUT ÎN ZBOR, VĂ AȘTEPT LA TOAMNĂ, PUIȘORI!

Pentru fiecare copil, clasa I este începutul unei noi etape importante a vieții. Perioada școlii este o extraordinară aventură: cunoașterea lumii, legarea unor noi prietenii, însușirea unor abilități importante. Școlarii de clasa I se confruntă cu noi provocări, au parte de primele succese și iau primele decizii fără ajutorul părinților.

Elevii clasei I de la Colegiul Tehnic „August Treboniu Laurian” Agnita au început anul școlar 2015-2016 sub deviza „NOUĂ NE PLACE LA ȘCOALĂ”. De-a lungul anului au arătat cu prisosință acest lucru. Toți elevii au fost antrenați într-o serie de activități extrașcolare. Au obținut rezultate deosebite la concursurile *Comper - Comunicare în limba română* și *Matematică* elevii obținând 12 premii. Concursul interdisciplinar *Performer în școală și în viață* - 14 premii și 4 mențiuni Concursul *Detectivi în misiune literară* - 14 premii și 10 mențiuni, etc.

Anul școlar a fost bogat și în activități culturale artistice: în cadrul programului național Tedi școala siguranței, copii și-au dezvoltat abilități de comportare civică în sceneta Stop accidentelor! Viața are prioritate. Au dovedit și abilități teatrale în sceneta „Trenulețul veseliei, adaptare după D-nul Goe, I. L. Caragiale. Concursul Florile Hârtibaciului, cu premiul I la secțiunea de recitare și premiul 3 la secțiunea de pictură, Concursul Odă primăverii, premiul III la secțiunea Afișe, postere calendare, Festivalul județean Emi, mențiune clasa I, Parada baloanelor de săpun, etc.

Anul școlar s-a încheiat cu binemeritata excursie școlară si bineînțeles „Serbarea Abecedarului”.

Mulțumim tuturor instituțiilor din oraș care s-au implicat în educația acestor copii minunați: Poliția, Casa de cultură, Clubul elevilor, Asociația „Valea Hârtibaciului”.

Felicitări tuturor!

Vă mulțumesc copii că mi-ați dat șansa să fiu învățătoarea voastră!

Vacanță plăcută!

prof. inv. primar, Banu Angelica

Familia Gruncă, o familie greu încercată!

A pierde într-o săptămână două persoane dragi - pentru orice om - este o grea lovitură.

Ioan Gruncă, președintele Asociației Cultural Edilitare „August Treboniu Laurian”, hârtibăcean get-beget implicat în destinele ținutului, a trecut într-o singură săptămână prin două mari încercări.

Mai întâi s-a stins soția, Maria Gruncă (la numai 68 de ani) și după câteva zile și mama, Ana Gruncă (la aproape 96 de ani).

Maria Gruncă, având părinții Vuța și Augustin Berea (din Presaca Sibiului, născută la 15 februarie 1948), a fost alături de Ioan Gruncă din 1968, când s-au căsătorit. Absolventă a liceului teoretic din Miercurea Sibiului a fost angajată la Flaro Sibiu și ulterior la Uzina Mecanică - ca șef de depozit - de aici ieșind la pensie. Împreună au avut trei copii: Dan, Anca și Ovidiu, pe care i-a iubit mult dându-le o educație aleasă, toți fiind absolvenți de facultăți și realizându-se în diferite domenii. A știut să-și sprijine soțul și întreaga familie - și la bine și la rău - pe parcursul celor 48 de ani cât au fost împreună; a sprijinit inițiativele și evenimentele culturale din satul Fofeldea, fiind nelipsită de la acestea și contribuind la buna desfășurare a acestora.

Ana Gruncă, născută în familia Nicolae și Paraschiva Bibu, la 14 decembrie 1920, a rămas orfană de mamă, la numai 6 ani. S-a căsătorit în 1942 cu Ioan Gruncă, împreună având doi băieți: Ioan și Emil. Viața lui Ioan și Ana a fost una plină de muncă și nevoi, îngrijindu-se permanent de gospodărie, arând pământul cu boii și plugul. Și-au dorit pentru copiii lor o viață mai bună și să-i vadă realizați, sacrificându-se permanent pentru ei. Soțul, Ioan, s-a stins din viață, la numai 72 de ani (în 1989), Ana rămânând singură în gospodărie, să vadă de casă și grădină.

Fiul cel mai mic, Emil, a decedat în 2007, singurul ei sprijin rămânând fiul cel mare Ioan și Aurelia (nora după fiul Emil), dar și numeroasa familie cu nepoți și strănepoți: Dan, Anca, Ovidiu, Marian, Teodora, Ali, Adela, Vera, Janina, Dănuț, Samy, Daniel, Antonia, Maia, Tudor și Andrei. Pentru toți aceștia și pentru consătenii ei din Fofeldea reproducem mesajul ei de suflet:

„Consătenilor mei dragi, pe care v-am iubit, iertați-mă:

- Am fost o bună creștină ortodoxă, nu mi-am vândut religia, așa mi-am crescut copii cu dragoste de Dumnezeu;

- Părinte Ioan, roagă-te pentru mine să fiu iertată și în fața lui Dumnezeu, acolo Sus... „

Când pierzi pe cineva drag trăiești o mare dramă!

A pierde două ființe iubite - într-o singură săptămână - este o adevărată tragedie...

Se cuvine să purtăm un moment de reculegere și să ne rugăm și noi pentru sufletele celor dispăruți și să aprindem o lumânare în amintirea lor.

Se cuvine să fim și noi alături de Ioan Gruncă, pentru ca acesta să depășească aceste clipe grele!

Să nu uităm versurile:

„Să ne rugăm, să îi cerem

Să ne îmbrace cu putere

Căci zilele vor fi nespuse de grele,

Să îi cerem să ne îmbrace cu putere!”

Lui Ioan Gruncă, soțul și fiul supraviețuitor îi transmitem mesajul public:

- „Viața trebuie să meargă înainte, ... să fii sănătos și să continui ceea ce ai început spre binele fofelzenilor și al hârtibăcenilor!

- Noi suntem alături de tine și te sprijinim!”

Marius Halmaghi

Asociația Viitor prin Educație Hosman,

a oferit de - 1 iunie ZIUA INTERNAȚIONALĂ A COPILULUI -elevilor Școlii Gimnaziale Nocrich, o zi de neuitat, alături de personajele din povești, activități de recreere, educative, pictură pe față, dulciuri și premii. Mulțumim!

Ziua Eroilor

– eveniment organizat de Primăria Comunei Nocrich

– Primar ec. Vișa Ionel, Școala Gimnazială Nocrich, Asociația Elijah. Elevii au adus omagiu eroilor și au depus flori la monumentul eroilor din Comuna Nocrich, jud. Sibiu.

Prezentarea Asociației Elijah, Inițiativa Socială Ruth Zenkert

Asociația Elijah, Socială Ruth Zenkert este o asociație non-profit, înființată de Pater Georg Sporschill și Ruth Zenkert în anul 2012.

Obiectivul principal al asociației este furnizarea de servicii sociale de calitate copiilor și familiilor aflate în dificultate economică și socială de pe Valea Hârtibaciului, în Hosman și Tichindeal - comuna Nocrich și în Nou -comuna Roșia.

În acest sens Asociația a înființat centre sociale, în cadrul cărora copiii beneficiază de: program after-scholl, găzduire și supraveghere pe timp de zi, socializare și petrecere a timpului liber, dezvoltarea creativității.

Copiii care doresc și au abilități și aptitudini artistice beneficiază de servicii vocaționale în cadrul Proiectului „Școala de Muzică”, aceștia având posibilitatea să învețe să cânte la diferite instrumente muzicale, cum ar fi: vioară, acordeon, saxofon, clarinet, flaut, pian, trompetă, precum și să danseze pe muzică populară și internațională, sub coordonarea profesorilor specializați.

Proiectul, început cu un singur profesor de percuție și trei copii a crescut ca în basmele lui Andersen. În prezent familia Elijah număra 13 profesori de muzică, doi instructori de dans modern și un instructor de dans popular și cel mai important 200 copii.

Asociația a obținut rezultate bune și foarte bune: s-a redus abandonul școlar și familial, rezultatele școlare ale copiilor angrenați în proiectele after-scholl s-au îmbunătățit, a crescut gradul de socializare al copiilor.

Cel mai important proiect al Asociației este Școala de Muzică. În patru ani de activitate rezultatele sunt: înființarea de ansambluri de muzică populară - Ansamblul Veselijah, internațional-țigănească: Șatra Elijah, orchestra Elijah, corul de copii Elijah, precum și ansambluri de dans popular: Ansamblul Papadijah și Magijah și dans modern: Ansamblul Allegrijah. Aceste ansambluri au participat deja la mai multe concerte, festivaluri și spectacole, atât în țară, cât și în străinătate, de fiecare dată obținând aprecierile publicului, premii și diplome.

Toate acestea se pot realiza cu sprijinul părintelui Georg Sporschill și Ruth Zenkert, sponsorilor care ajută asociația cu donații și sponsorizări, precum și echipei de profesioniști care sprijină zilnic copiii și familiile dezavantajate.

Prezentare Taraf Elijah

Taraful Elijah este înființat recent în cadrul Centrului Social „Casa Sonja - Școala de Muzică” Hosman, centru aflat în subordinea Asociației Elijah, Inițiativa Socială Ruth Zenkert. Ansamblul este coordonat de către profesorii Remus Zaharie și Pircălabu Mircea. Copiii și adolescenții care participă la taraf locuiesc în Hosman, comuna Nocrich.

Genul muzical abordat de către taraf este muzica populară românească, pentru moment din zona Sibiului, dar ulterior se vor repeta melodii și din alte zone ale țării, cu precădere din zona Sibiului. Colajele muzicale prezentate sunt rodul repetițiilor săptămânale, atât individual, cât și prin reunirea tuturor membrilor ansamblului. Suntem la început de drum, dar credem că proiectul va avea un succes.

Prezentare Cor Elijah (din Tichindeal)

Corul Elijah este format din copii cu vârste cuprinse între 10 și 15 ani, majoritatea fiind fete. Copii provin din localitatea, Tichindeal, comuna Nocrich, județul Sibiu.

În repertoriul abordat de cor, este predominantă muzica folclorică.

Acest cor s-a format cu scopul de a dezvolta în rândul copiilor abilitățile artistice și cele de comunicare.

MORARU IULIA MARIA – CLASA I

PREMIUL I – FESTIVALUL JUDEȚEAN DE FOLCLOR „MOȘTENIRE DIN BĂTRÂNI” ED. XXI, AVRIG 24.MARTIE 2015

ADAM DARIA – ANDREEA CLASA I

PREMIUL II - FESTIVALUL JUDEȚEAN DE FOLCLOR „MOȘTENIRE DIN BĂTRÂNI” ED. XXI, AVRIG 24.MARTIE 2015

MORARU ANDRA

PREMIUL II -FESTIVALUL JUDEȚEAN DE FOLCLOR „MOȘTENIRE DIN BĂTRÂNI” ED. XXI, AVRIG 24.MARTIE 2015

Școala Gimnazială Nocrich câștigătoarea locală a celei de-a V-a ediții a Patrului de Reciclare

„Potrivit organizatorilor, în fiecare județ, două echipe câștigă premiile locale: Patrula cea mai activă și Patrula care a colectat cea mai mare cantitate de baterii. Elevii Școlii Gimnaziale din Tâlmăcel, care au obținut premiul pentru Cea mai activă patrulă, au fost coordonați de prof. Mărioara Stroia, iar elevii Școlii Gimnaziale din Nocrich, care au strâns cea mai mare cantitate de baterii, au avut-o alături pe prof. Alemănuța Toader.

În total, 88 de echipe din grădinițe, școli și licee din toată țara au excelat la promovarea colectării selective de deșeuri de echipamente electrice și electronice (DEEE). „Patrula de Reciclare încheie cu succes a V-a ediție, devenind unul din cele mai longevive și ample programe de educație de mediu din România.

Până acum, în cele 5 ediții, Asociația RoRec a acordat peste 400 de premii locale și naționale. Peste jumătate (53%) din școlile înscrise la ediția din acest an sunt cel puțin la a doua participare”, spun organizatorii Patrului de reciclare.” Tribuna – 7.06.2016

După muncă și răsplată! Agenții patrului de Reciclare Nocrich, mulțumesc suporterilor pentru Premiul I Local.

Din partea Organizatorilor - Patrului de Reciclare –

„Felicitări ați colectat Cea mai mare cantitate de baterii pe plan local, la această ediție!

Dați un exemplu de implicare și leadership comunității dumneavoastră. Sperăm ca acest premiu să vă recompenseze eforturile, să vă facă mândri și să vă motiveze să vă continuați activitatea în program. Transmiteți felicitările echipei RoRec fiecăruia din Agenții Patrului.

Avem nevoie de voi, agenții și profesorii activi, care ”fixați ștacheta” la înălțime, prin reperul pe care îl oferiți celorlalți, rezultatele la care îi faceți să aspire, ideile de activități pe care le putem promova și, mai presus de orice, prin faptul că demonstrați că ai la noi ”se poate”: se poate să trăim civilizat, să ne schimbăm obiceiurile. **Felul cum trăim depinde de ceea ce fiecare dintre noi facem, în fiecare zi.**

Vă felicit încă o dată și vă asigur că acest premiu reflectă contribuția extraordinară pe care v-ați adus-o în rândul tinerilor și comunității dumneavoastră.

Pagină realizată cu informații primite de la prof. ALEMANUȚA TOADER

ORTODOXIA PE VALEA HÂRTIBACIULUI

FOAIE EDITATĂ DE PROTOPOPIATUL ORTODOX AGNITA ANUL VIII, NR. 94, IUNIE 2016

„Lumina lui Hristos luminează tuturor!” (Liturghia Darurilor)
„Apare cu binecuvântarea IPS Părinte Mitropolit dr. Laurențiu Streza”

Sfântului și Marelui Sinod al Bisericii Ortodoxe - sesiune inaugurală -

La Academia Ortodoxă din Creta a avut loc în data de 20 iunie 2016, sesiunea inaugurală a Sfântului și Marelui Sinod al Bisericii Ortodoxe. Evenimentul a debutat cu rostirea rugăciunii de invocare a Duhului Sfânt, *Împărate ceresc*, și intonarea *Troparului Cincizecimii*.

Sanctitatea Sa Bartolomeu, Patriarhul Ecumenic a prezentat scrisorile venite din partea Patriarhilor Antiohiei și Moscovei, ca răspuns la invitația Întâistătătorilor ortodocși prezenți în Creta adresată celor patru Întâistătători care au anunțat absența de la lucrările Sfântului și Marelui Sinod. Cei doi patriarhi, au reafirmat faptul că se află în imposibilitatea de a participa, dar au transmis că îi însoțesc pe cei prezenți la Sinod cu rugăciunile lor.

A urmat cuvântul de deschidere a Patriarhului Bartolomeu, președintele Sfântului și Marele Sinod, în care a evidențiat scopul principal al Sinodului, care este **mărturisirea unității Bisericii prin Sfintele Taine**. În cuvântul rostit, Patriarhul Bartolomeu a apreciat propunerea Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul României, de a întruni periodic sinoade comune ale Bisericilor Ortodoxe Autocefale.

În continuare, toți Întâistătătorii de Biserică Ortodoxe locale au fost invitați să ia cuvântul, în ordinea dipticelor.

Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul României, a adresat un cuvânt în care a reafirmat importanța sinodalității (conciliarității) ca normă canonică atât la nivel local, cât și universal, panortodox. Preafericirea Sa a subliniat faptul că sinodalitatea se împlinește la nivel sacramental, pentru a exprima unitatea în credința ortodoxă și a comuniunii Bisericii cu Hristos, Capul ei.

Patriarhul României a atras atenția asupra faptului că sinodalitatea și concelebrarea panortodoxă exprimă unitatea întregii Ortodoxii, pe când sinodalitatea la nivel local a Bisericilor autocefale exprimă libertatea lor administrativă și pastorală.

Ședințele de lucru ale Sfântului și Marelui Sinod se vor desfășura în perioada 20-25 iunie 2016.

Pe ordinea de zi se află următoarele teme:

- 1) Misiunea Bisericii Ortodoxe în lumea contemporană;
- 2) Diaspora Ortodoxă;
- 3) Autonomia și Modul ei de proclamare;
- 4) Taina căsătoriei și impedimentele la aceasta;
- 5) Importanța postului și respectarea lui astăzi;
- 6) Relațiile Bisericii Ortodoxe cu ansamblul lumii creștine.

Redacția

Vino, Mângâietorule, Bunule!

Acest articol se adresează tuturor creștinilor care caută Duhul, sau mai bine zis, pe care Duhul Sfânt îi caută să îi aducă în Biserică. Cine nu este născut de Sus, nu poate să vină la Mine, a spus Domnul, dacă nu-l va trage Tatăl, Care M-a trimis. Fie ca Tatăl cel iubitor să tragă la sine pe oamenii din întreaga lume! Fie ca rugăciunea Fiului să se împlinească, și întreaga omenire să descopere pe adevărul Mângâietorului! Fie ca Duhul Sfânt să renască pe toți sub cupola Ortodoxiei, care este Calea ce duce la tronul Mielului, la Tronul Sfintei și nedespărțitei Treimi. Acolo nu v-a mai exista timp, lacrimile de pe chipurile celor curați cu inima le va șterge Însuși Dumnezeu, singurul Mângâietor. Moartea nu va mai exista atunci, și toți cei care L-au iubit din tot sufletul vor fi fericiți în veci. Atunci cei dragi ai noștri, care au plecat se vor bucura să ne revadă, și ne vor strânge în brațe cu putere, căci vom avea alte trupuri. Nimeni nu va lipsi atunci din familia noastră. Bătrânețea și infirmitatea vor rămâne doar o amintire. Acolo nu va mai exista discriminarea, pentru că cei din urmă, au ajuns întâi, iar cei smeriți cu duhul, vor fi împlineți de roadele Duhului. Cei care au fost lipsiți de vedere în această lume, vor vedea pe Maica Domnului plină de strălucire. Atunci sfinții vor

lumina ca soarele și nimeni nu se va teme de cel rău, pentru că el va fi izgonit afară, în întuneric. Tristețea, durerea sufletească și muștrările de conștiință nu vor exista pentru că fiii Împăratului Ceresc s-au împăcat cu pășul pe calea vieții. Același Duh, care se purta la început pe deasupra apelor, va face ca marea să nu mai fie, și timpul să nu mai existe. Același Duh Sfânt care a amestecat limbile oamenilor, iar la Cincizecime le-a unit, va umple inimile tuturor de dragostea Celui care ne-a făgăduit că Mângâietorul va veni. Duhul care s-a coborât în templu lui Solomon, va face ca Noul Ierusalim să se coboare din cer. Duhul Sfânt, cel care a despărțit, prin mâna lui Moise, Marea Roșie, va călăuzi pe cei ce ard cu inima după Dumnezeu prin marea involburată a acestei vieți spre pomul cunoștinței. Necazurile și durerea vor fi în Măinile Domnului atunci, căci cei lămurii ca aurul în topitoare, vor purta veșminte albe. Orfanul și văduva vor fi bucuroși să strângă în brațe pe cei iubiți, iar cei care nu au avut un tată bun aici, vor putea să-L numească Tată, pe Cel ce nu și-a cruțat Fiul pentru noi.

Pentru ca să fim însă părtași acestei Împărății trebuie să începem pocăința chiar de azi.

(continuare în pagina 6)

Toma

Pictură de Sergiu Pârvu

Seminar de formare continuă pentru preoții din Arhiepiscopia Sibiului

Arhiepiscopia Sibiului, prin Departamentul educațional de formare continuă și misiune, a organizat, cu binecuvântarea Înalt preasfințitului Părinte Mitropolit Laurențiu în perioada 23 – 25 mai 2016 un seminar de formare continuă la care au participat preoți din Protopopiatele Sibiu, Agnita, Avrig, Mediaș și Brașov, seminar ce s-a ținut la Mănăstirea Brâncoveanu (Sâmbăta de Sus).

legate de pastorația persoanelor dependente de alcool. Prin centrele sale de la Șura Mică și Șelimbăr, Crucea Albastră oferă tratament terapeutic în regim rezidențial persoanelor dependente de alcool, atât bărbați, cât și femei.

La rândul ei, doamna psihoterapeut Crina Lupea, specialist în terapia persoanelor dependente, a realizat o prezentare a mecanismelor adicției din punct de vedere psihologic. Totodată, s-a accentuat importanța

Seminarul de formare a avut ca temă „**Pastorația persoanelor dependente**”, în care s-a subliniat actualitatea cu care se confruntă societatea de azi, probleme legate de dependență, atât în comunitățile urbane, cât și în cele rurale. În context actual, diversificarea spectrului adicțiilor, favorizată de dezvoltarea excesivă a societății de consum, necesită o abordare pastorală specială, centrată pe cunoașterea atentă a mecanismelor dependenței. Alcoolismul, dependența de fumat, dependența de droguri, de pornografie, dar și cea de tehnologie, internet sau muncă, au fost aduse în discuție, fiecare cu specificul ei, dar și cu aspectele comune.

Pe tot parcursul celor trei zile, clerici cursanți s-au bucurat de prezența Preasfințitului părinte Ilarion Făgărașanul, episcop-vicar al Arhiepiscopiei Sibiului, cât și de prezența părinților profesori: Conf. Dr. Constantin Necula, Prof. Dr. Ioan Ică jr., a părintelui, a domnului Conf. Dr. Sebastian Moldovan și a doamnei psihoterapeut Crina Lupea din Sibiu. Părintele Constantin Necula, care este președinte al Asociației Crucea Albastră din România, a împărtășit participanților aspecte

și beneficiile pe care o are o abordare creștină în ceea ce privește psihoterapia.

Domnul Conf. Dr. Sebastian Moldovan, profesor de teologie morală în cadrul Facultății de teologie din Sibiu, a prezentat pe scurt modul în care se instalează patimile, atașamentul, ca premisă a instalării adicțiilor, mecanismul bucurie-durere-traumă, dar și binomul plăcere-durere din perspectiva Sfântului Maxim Mărturisitorul, iar părintele arhidiacon Ioan Ică jr. a subliniat abordarea spirituală a abordării dependențelor, în vederea depășirii lor. În acest sens, preotul este un om al Duhului Sfânt, nu doar un „psihovnic”. Duhul Sfânt este cel care, prin preot, iartă și înnoiește. Dacă sufletul este cel care însuflețește trupul, cel care însuflețește sufletul este Duhul Sfânt – Dumnezeu. Adicția se depășește prin adicția de Dumnezeu. Doar aceasta este cea care poate vindeca adicția de sine.

Seria seminariilor de formare continuă organizate de Arhiepiscopia Sibiului va continua cu întâlnirile tematice „**Pastorația copiilor și tinerilor**”, „**Pastorația în situații de criză**” și un seminar de comunicare mediatică.

Pr. Popescu Ion – Parohia Noiștat

Cine sunt sfinții?

„*Sfântul este tipul umanității celei noi*” (Marc-Antoine Costa den Beauregrad, Dumitru Stăniloae, *Mica dogmatică vorbită - Dialoguri la Cernica*), așa cum și-a dorit-o Dumnezeu, când l-a creat pe om. Practic, sfântul este împlinirea dorinței lui Dumnezeu, pentru umanitate. Sfințenia este singura formă de împlinire a umanului, care împlinește (umple de sens și har) atât pe sfânt, cât și pe cei din jurul său, sau pe cei care sunt în dragostea sfântului. Nu există nici o formă desăvârșită de bucurie, fericire, blândețe, smerenie și mai ales iubire, în această lume, mai mare decât cea din viața sfântului. Întâlnirea cu un sfânt, de cele mai multe ori este urmată de apropierea de Dumnezeu cu mai mult elan și stăruință, cu o convertire, sau reconversie a celui care recunoaște în sfânt prezența dumnezeirii, într-un grad foarte mare. Cu siguranță că fiecare dintre noi, îl simțim pe Dumnezeu, într-o măsură mai mică sau mai mare, în măsura în care ne luptăm cu patimile, dar prezența lui Dumnezeu în sfinții Săi, este minunată.

Sfântul *întrepează* într-un fel în sufletul său, o parte din bunătatea lui Dumnezeu, o parte din iubirea și mila pe care El o are față de întreaga creație, dar mai ales față de om. Dar de unde vin aceste daruri ale sfântului? În el există un izvor care nu este din lumea aceasta, izvorul de care îi vorbea Domnul Hristos, femeii cananeene, femeie care mai apoi a devenit Sfânta Muceniță Fotinii. Atunci Iisus i-a spus: „*cel ce va bea din apa pe care i-o voi da Eu nu va mai înseta în veac, căci apa pe care i-o voi da Eu se va face în el izvor de apă curgătoare spre viață veșnică*” (Ioan 4, 14). Sfântul este omul care spune cu toată convingerea asemenea apostolului: „cel mai mare păcătos sunt eu”, este omul care caută din tot sufletul să facă voia lui Dumnezeu, iubind pe aproapele (Romani 13,8), iau uneori pierzându-și viața pentru porunca lui Dumnzeu, asemenea Sfântului Înaintemergător. Sfinții nu acordă o importanță deosebită vieții pământești, ci păzirii poruncilor, fiind încredințați că „*cine își va pierde sufletul (viața, timpul) pentru Mine îl va afla*” (Mt. 16, 25). Ei sunt conștienți că Biserica este pridvorul Împărăției lui Dumnezeu, și că lumea aceasta este asemenea țărini semănate cu grâu, de un Om oarecare. Ei știu că neghina (și pe cei ce o seamănă) nu va fi smulsă decât la sfârșitul lumii și că Dumnezeu, pe cei pe care i-a iubit „*Ca pe aur în*

topitoare, așa i-a lămurit, și ca pe o jertfă de ardere întreagă i-a primit “. (Cartea Înțelepciunii lui Solomon 3, 6).

Totuși, considerându-se slugi nevrednice, ale singurului și adevăratului Împărat, sunt convinși că „*împărăția Lui nu este de aici*” (Ioan 18, 36), dar și că „*El vine curând și plata Lui este cu El, ca să dau fiecăruia, după cum este fapta lui*” (Apoc. 22, 12).

Mai presus de toate însă, sfinții sunt cei ce își spun, privind la Hristos, ca Domn și Stăpân: „*Ca să fac voia Ta, Dumnezeul meu, am voit și legea Ta înăuntrul inimii mele*” (Ps 39, 10-11). Omul devine liber, doar când spune aceste cuvinte. „*Descopăr astfel voința mea adâncă, aceea de a mă realiza ca om adevărat, de a deveni fericit, de a mă împlini. Acest lucru corespunde libertății mele aici, pe care trebuie să o descopăr. În persoana lui Hristos există unirea între cele două voințe care se iubesc, și care iubesc pe toți oamenii, cea a lui Dumnezeu, și cea a omului. El a dezvăluit adevărata voință a omului care corespunde celei a lui Dumnezeu. Nu există conflict între cele două. Când spune: Fie voia ta!, El expimă voința omului de a realiza iubirea de Dumnezeu prin iubirea de om*” (Cel ce va birui va moșteni acestea și-i va fi lui Dumnezeu Fiu „și el Îmi va fi Mie fiu”, (Apoc. 21,7).

Sfinții nu-și doresc cu ardoare o viață pământească lungă, ci doar să își biruiască patimile și mai ales egoismul și mândria, fiind cu gândul la cuvintele lui Hristos, care a zis: „*că vine noaptea (moartea), când nimeni nu poate să lucreze*” (Ioan 10, 29). Convinși că ei sunt oile cele pierdute, pentru ca s-a jertfit pe Cruce Domnul Hristos, sunt siguri că sufletele lor sunt în siguranță, numai lângă Dumnezeu Tatăl, care este mai mare decât toți, și din a cărui mână, nu poate să le răpească nimeni.

Învăluți și încercați în multe valuri ale ispitelor, cei desăvârșiți, nu-și pun nădejdea în ei, amintindu-și că și apostolii nu au prins în mreje nimic bun, când și-au pus încrederea în ei, ci cântă împreună cu întreaga Biserică triumfătoare: „*Prin Duhul Sfânt, sfinții, pururea se fac Ție fii, ca unui tată*”. Ei au foarte clar în conștiință îndemnul Domnului de a priveghea, fiindcă „*potrivnicul umblă, răcnind ca un leu, căutând pe cine să înghită*” (1 Petru 5, 8).

Pentru a ajunge însă la sfințenie, trebuie să

fim mai întâi în comuniune, pentru că în ea se găsește libertatea deplină. Iar pentru a ajunge la comuniune trebuie să fim liberi. În marea lor libertate și bunătate, sfinții ne eliberează și ne deschid porțile unei adevărate comuniuni între noi. Avem nevoie de libertate pentru un scop pozitiv, spre ai ajuta pe ceilalți să răspundă lui Dumnezeu. Voia lui Dumnezeu este ca noi să nu ne facem rău unii altora, ci să ne iubim și să ne ajutăm. Omul împlinește voia lui Dumnezeu și-și găsește fericirea viețuind pentru ceilalți: „*Poruncă nouă dau vouă: Să vă iubiți unul pe altul. Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul*” (In. 13, 34). Iată voia lui Dumnezeu. Iar voia Lui corespunde aspirației omului. Omul a uitat poate această aspirație profundă. Sub jugul egoismului, el crede că este liber, pentru că face ceea ce vrea; dar nu aceasta este adevărata libertate a omului: este un capriciu.

Hristos a restabilit puterea voinței umane, de a ține trupul nestăpănit prin sensibilitate de suprafața lumii. Trupul și simțurile lui au devenit ceea ce trebuia să fie: organ de sesizare curată a lumii sensibile; iar aceasta (lumea), loc transparent al prezenței lui Dumnezeu. Dacă răul ar fi legat, în mod ființial de trup și de lume, întruparea Fiului lui Dumnezeu nu ar fi avut nici un rost.

„*Cei ce se simt curății în fața lui Dumnezeu cel Sfânt, primesc o îndrăzneală, o deschidere a cunoștinței, o sinceritate a comunicabilității care nu are nimic temerar sau cinic în ea, ci e asemenea îndrăznirii copilului care nu știe de păcat, având în plus maturitatea cunoștinței și bucuria de ea*” (Pr. Prof. Dumitru Stăniloae, *Teologia dogmatică ortodoxă*).

Dar ce este această îndrăzneală, de care vorbim? Cum poți să fii îndrăzneț cu Cel Preaînalt? Este cumva expresia pe care o folosește Avraam, când a primit în vizită Sfânta Treime? Atunci el a spus: „*Doamne, de am aflat har înaintea Ta, nu ocoli pe robul Tău*.” (Facere 18, 3)

„*Îndrăznirea este o familiaritate cu Dumnezeu, dar cu o continuă conștiință a Măreției Lui și cu o temere de a nu întreprinde comunicarea cu El prin vreo ascundere sau neloialitate față de El*” (Pr. Prof. Dumitru Stăniloae, *Teologia dogmatică ortodoxă*).

Sfințenia, dar și sfințirea oamenilor este posibilă datorită jertfei Mântuitorului de pe Golgota pe care Duhul Sfânt o actualizează neîncetat până la sfârșitul veacurilor în Taina Sfintei Euharistii. De altfel, Domnul Hristos, referindu-se la firea Sa umană a spus: „*pentru ei Eu Mă sfințesc*

pe Mine Însumi, ca și ei să fie sfințiți întru adevăr” (In . 17, 19).

Părintele Dumitru Stăniloae, spunea „*orice ființă umană, asupra căreia se proiectează o rază din transcendența subiectului divin, datorită efortului de curățire responsabilă și de statornicire a conștiinței în fața prezenței lui Dumnezeu, devine sfântă*”. În concluzie creștinismul a dat posibilitatea tuturor oamenilor să devină sfinți.

În Vechiul Testament, Dumnezeu avea pretenție sfințeniei, doar de la poporul ales. El poruncește evreilor după ieșirea din captivitatea egipteană: „*Că Eu sunt Domnul, Cel ce v-am scos din pământul Egiptului, ca să vă fiu Dumnezeu. Deci fiți sfinți, că Eu, Domnul, sunt sfânt*” (Lev. 11, 45).

În cadrul Noului legământ al lui Dumnezeu cu oamenii, pecetluit cu Sfântul Sânge al Fiului Său, creștinii sunt numiți neam sfânt și preoție împăratească. Ei sunt chemați să împlinească cuvintele Mântuitorului: „*Fiți, dar, voi desăvârșiți, precum Tatăl vostru Cel ceresc desăvârșit este*”. Dar desăvârșirea este mai mult decât păzirea poruncilor, și deci cei ce ajung în această stare, nu sunt doar mântuiți, ci sunt într-o mare apropiere cu Dumnezeu.

Dumnezeu ne cheamă așadar, nu doar la mântuire, ci la desăvârșire, adică la sfințenie, încredințându-i pe apostoli, dar și pe noi că: „*În casa Tatălui Meu multe locașuri sunt. Iar de nu, v-aș fi spus. Mă duc să vă găsesc loc*” (Ioan 14,2). Având o astfel de promisiune, să pășim pe urmele lui Hristos, jertfindu-ne pentru alții în iubire. Să copiem de asemenea și modelul sfinților, ei care au rătăcit în pustii și în munți și în peșteri și în crăpăturile pământului, străduindu-ne să fim fiecare, în funcție de statutul, dar și în locul în care Dumnezeu ne-a rânduit, o mică „*lumină a lumii*”, a familiei noastre, a comunității și a sfinteii, adevăratei noastre credinței ortodoxe. Să ne amintim că „*Unul (este) Sfânt, Unul (este) Domn: Iisus Hristos întru slava lui Dumnezeu-Tatăl*” (Liturghier, București, 2012 p. 185), să ne curățim de tot ce nu este conform cu Împărăția lui Dumnezeu, pentru a ne putea împărtăși cu „*Sfințele* (care se cuvin doar), *sfinților*”, (Liturghier, București, 2012 p. 185) adică cu Sfințele Taine.

În concluzie, dacă nu vom ajunge sfinți, există posibilitatea să fim muștrați de Domnul care a zis: „*Nu este ucenic mai presus decât învățătorul său; dar orice ucenic desăvârșit va fi ca învățătorul său*” (Luca 6, 40).

Pr. Constantin Ciprian – parohia Netuș

„Donează sânge, salvează o viață!”

Campania Patriarhiei Române „**Donează sânge, salvează o viață!**” a ajuns și în orașul Agnita, județul Sibiu, unde peste 30 de preoți, jandarmi, reprezentanți ai Inspectoratului Județean pentru Situații de Urgență și credincioși au donat sânge pentru a veni în sprijinul semenilor aflați în suferință în spitalele din România.

În organizarea campaniei de joi, 16 iunie, au fost implicați Asociația „Filantropia” a Arhiepiscopiei Sibiului, reprezentanții Departamentului pentru asistență socială din cadrul Arhiepiscopiei Sibiului și mai multe instituții partenere. Un centru mobil de donare de sânge a fost adus de la Spitalul Județean din Târgu Mureș pentru a veni în sprijinul donatorilor din orașul Agnita și pentru a ușura activitatea din cadrul campaniei.

Preoții și ceilalți donatori din orașul

Agnita au încercat prin gestul lor să sensibilizeze oamenii în privința acestei nevoi de sânge din spitalele din România. Preoții vor explica apoi oamenilor din comunitățile pe care le păstoresc, că viețile multor bolnavi nu pot fi salvate dacă situația nu este schimbată.

„*Ne bucurăm foarte mult că putem fi de real folos și noi, preoții din Protopopiatul Agnita, în această campanie de donare de sânge și pentru salvarea de vieți omenești. Cunoaștem situația dificilă din spitalele din România în privința nevoii de sânge și de aceea acțiunea noastră încearcă să sensibilizeze oamenii, credincioșii, pentru a înțelege că este absolut necesar să donăm sânge pentru salvarea vieților unor semeni de-ai noștri*”, a declarat părintele protopop de Agnita, Mihai Naicu.

Redacția.

Vino, Mângâietorule, Bunule!

(continuare din pagina 5)

Ziua de mâine nu ne aparține. Mai înainte de toate trebuie să ne dorim să ne ridicăm de pe comodul nostru fotoliu, să cădem în genunchi, și să chemăm pe Duhul Adevărului, pe Comoara tuturor bunătăților, pe Cel de un scaun și de o putere cu Tatăl și cu Fiul. Când ochii noștri vor începe să picure lacrimile, atunci să știm că este aproape, că Duhul vine în ajutor slăbiciunii noastre, și fiindcă noi nu știm să ne rugăm cum trebuie, Însuși Duhul Se roagă pentru noi cu suspine negrăite. Când mintea noastră va realiza că și-a petrecut o parte din viață, departe de Singurul și Adevăratul Mângâietor, de cel ce singur poate să odihnească inimile, atunci îți va veni în fire, și va spune: am greșit! Neavând încredere în slujitorii Țăi, Te-am pierdut pe Tine. Nu mi-am închipuit niciodată că ești atât de Bun, că ești singurul care Mă iubește lipsit de orice egoism. Doamne, Duhule sfinte, Tu ne dorești în Împărăția Ta, pentru a ne face fericți, pentru a ne umple de bucuria care nu o poate lua nimeni de la noi vreodată. Doamne, Duhul Sfânt, care pe toate le (împlinești) umpli de

sens, de viață, de putere ai fost atât de aproape de inima mea, dar eu sunt cel vinovat, eu eram în afara mea! A avut dreptate Domnul: Acum trebuie să căutăm Împărăția Ta în inima noastră, dar va veni o zi când toți cei care vor birui vor sta cu Tine pe scaunul Tău, fiind dumnezei după har. Așadar, frați creștini, privind la tot ce a lucrat, și lucrează Dumnezeu în viața noastră, să ne rugăm ca fiind născuți din Duh, să ne purtăm ca oameni duhovnicești, biruindu-ne poftele trupului și patimile sufletului. Domnul ne-a sfătuit să priveghem și să ne rugăm, căci duhul nostru dorește cele spirituale dar trupul este neputincios. Să nu ne înșelăm. Dumnezeu nu este mincinos. El ne-a atras atenția: iată, vin curând și plata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia, după cum este fapta lui. „**Și Duhul și mireasa zic: Vino ! Și cel ce aude să zică: Vino ! Și cel însetat să vină, cel ce dorește să ia în dar apa vieții** (Apocalipsă 22:12,17).

Vino și te sălășluiește întru noi, Împărate ceresc! Amin.

Pr. Tânț Florin - Parohia Brădeni

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ortodoxia pe Valea Hârtibaciului

Str. Mihai Viteazu, nr. 20, Agnita, 555100, telefon 0269 510325

Președinte: Pr. Protopop Mihai Naicu

Secretar: Pr. Marius Rebegel

Colectivul de redacție: Pr. Marius-Ciprian Bogdan (Vecerd), Pr. Aurel Dolea (Stejerișu), Pr. Ion Popescu (Noiștat), Pr. Sebastian Toma (Movile), Pr. Ioan-Dumitru Tătoiu (Fofeldea)

Tiparul: Tipo Trib Sibiu, Editura Etape Sibiu

Așteptăm opiniile și sugestiile dumneavoastră la adresa redacției sau pe e-mail la următoarele adrese: ortodoxiapevaleahartibaciului@yahoo.com și ortodoxiapehartibaci@yahoo.com

Cântece de cătănie

culese de Mircea Drăgan Noiștețeanu

GALIȚIE, ȚARĂ PUSTIE

Lasă voinicii să vie.
Galiție, pământ uscatu,
Nouă ani o tot plouatu,
Și tu nu ne-ai adăpatu.
Acum toată lumea plânge
Că tu mi te-adăpi cu sânge;
Cu sânge de-al muscalului
Până-n coama calului.
Cu sânge de-al turcului
Până-n coama murgului.
Nu mă blăstăma, măicuță,

Mai bine dă-mi o pălmuță;
De pălmuță-ncep a plânge,
Da blăstămu’ mă ajunge!
Că blăstămu’ maicilor,
Ca pietrele morilor.
Pe mine m-ai blăstămat
Să umblu din sat în sat
Ca vestea de la-mpărat.
Să umblu din țară-n țară
Ca banu’ de cheltuială.
Dobre Vica, 65 de ani, Retiș 24 IV 1979

Ziua cea mai lungă

Dan Herciu

fumez
ziua este o prelungire inutilă a ferestrei
doctorii mă ceartă
le arăt poze cu mine când nu știam
ei îmi arată poze din mine și-mi vorbesc de
sus
nu înțeleg nimic
cel din patul alăturat a murit ieri
și lui i-au vorbit
mi-a zis: mă, ăștia îi zic altcumva morții, așa...
mai complicat

l-au luat ca pe o mobilă veche
a rămas un bănuț lângă pat
mi se face frică

luni
am visat că l-au tuns pe Dumnezeu și l-au
băgat la chimio

se ținea tare
nu a scăpat o lacrimă

duminică
l-au externat
cu regim o mai duce un an
i-am dat bănuțul
mi-a spus ceva
pare așa un om de cumsecade

azi noapte mi-am visat toți morții
complicat

au venit analizele
– negativ –
doctorii nu înțeleg nimic
mi se sparge un geam în plex
intră aer curat
mult aer
râd ca un somnambul pe acoperiș
îmi este frică
fumez

privesc ziua în ochi
ea se uită la mine și trece

Rusalii

Maria Pănăzan Lorinczi

Îmi aud pașii grăbiți...
La Bisericuța sînceleană
un glas al Lui ne cheamă...
Sărbătoarea coboară dintru
Veșnicire spre împărțășirea
cu Duhul cel Sfânt...
Mărturisirea e sinceră și-amară,
senină și-nlăcrimată, dar cu iertare...
Dintru înalturi chip de
alb porumbel pogoară
peste Babilonul
cel din sufletele noastre
și-atinge cu-albastrul senin
înlăcrimarea, bucuria,
întâlnirea și-împărțășirea cu El...
Îmi aud pașii grăbiți...
Cu ramuri de finic aștern
covor moale pentru Cel
ce va să vină Bucurie din Iubire
pentru mine, pentru tine, pentru noi...

VETERANUL MIHAI MOISE

Privirea ta,

mumă!

Ioan Gligor Stopiță

! pe privirea ta, mumă,
împlântată în iarbă verde,
se ridică licurici înflorind
cerul

! aminte-mi-aduc, mumă,
cum ai fugit de basmul
care nu mai era basm,
de adâncul cenușilor casei
de unde dragostea a fugit,
nu de tristețe,
nu de bucurie,
ci de uitarea în care
n-ai crezut niciodată

! aminte-mi-aduc mumă
de fruntea ta întârziată
în tainele luminii
din nopțile îngenunchiate
la icoane
când îmi curgeau în urechi
cuvinte lichefiate în șoapte:
† înger, îngerelul meu...
† tatăl nostru care...
† cred întrunul Dumnezeu...

! În părul Benchii
cucuveaua striga numele
celui ce o să moară,
celui înecat
cu noapte și mister,
sau cu o felie de lună,
- ruptă cu dinții de-un zeu -
cât o rugăciune
ce moare-ntr-un ateu

EI S-AU NĂSCUT ÎN

I U L I E

Popa Lucreția	01 iul.	92 de ani	Șalcău
Tiut Paraschiva	01 iul.	88 de ani	Metiș
Bucșă Iosif	01 iul.	83 de ani	Alțina
Măniș Simion	01 iul.	81 de ani	Chirpăr
Flentea Maria	02 iul.	89 de ani	Netuș
Florea Nicolae	03 iul.	85 de ani	Nou
Părău Floarea	03 iul.	80 de ani	Cornățel
Frățilă Aurel	04 iul.	84 de ani	Șalcău
Dinu Maria	04 iul.	82 de ani	Nucet
Muntean Maria	05 iul.	88 de ani	Merghindeal
Lăcătuș Maria	07 iul.	84 de ani	Nou
Ciulei Ioan	07 iul.	83 de ani	Retiș
Jecan Ana	07 iul.	80 de ani	Săsăuș
Calburean Viorelia	07 iul.	82 de ani	Movele
Hodoș Ioan	12 iul.	82 de ani	Hosman
Irod Lucreția	12 iul.	82 de ani	Ghijasa de Sus
Cimpoer Andrei	13 iul.	89 de ani	Nocrich
Vasiu Ana	14 iul.	88 de ani	Dealu Frumos
Nan Livia	14 iul.	83 de ani	Cornățel
Nicoară Elisabeta	15 iul.	87 de ani	Stejărișu
Grancea Maria	15 iul.	83 de ani	Veseud
Iacob Gheorghe	16 iul.	89 de ani	Cașolț
Stănuț Valeriu	17 iul.	80 de ani	Chirpăr
Schopa Rosina	18 iul.	83 de ani	Alțina
Beleiu Ioan	20 iul.	83 de ani	Ghijasa de Jos
Simion Nicolae	20 iul.	80 de ani	Cașolț
Irod Maria	21 iul.	86 de ani	Ghijasa de Sus
Băilă Ileana	21 iul.	82 de ani	Ilimbav
Vasiu Iosif	23 iul.	95 de ani	Dealu Frumos
Drăgan Letiția	24 iul.	90 de ani	Mihăileni
Cătană Ioan	24 iul.	84 de ani	Retiș
Dragoman Ana	24 iul.	83 de ani	Cașolț
Gabor Gheorghe	24 iul.	80 de ani	Veseud
Ghebenei Emanoil	27 iul.	81 de ani	Iacobeni
Băilă Emilian	28 iul.	85 de ani	Ilimbav
Beza Ioan	28 iul.	80 de ani	Roșia
Glonțiu Elisaveta	29 iul.	84 de ani	Stejărișu
Filip Maria	30 iul.	84 de ani	Cașolț
Novac Maria	30 iul.	80 de ani	Nou
Neagu Ana	31 iul.	88 de ani	Fofeldea
Pițigoiu Ioan	31 iul.	84 de ani	Chirpăr

Noi le dorim sănătate, bătrânețe liniștită și bucurii din partea urmașilor
Celor ce nu mai sunt, le dorim odihnă veșnică de-a dreapta Tatălui.

VORBE BUNE

Gelu Baci

În centru de hartă -ntre dealuri,
Acolo, stă gârbovită de timp,
Pe-ale Hârtibaciului maluri,
Acolo, mi-e viața și visul, ispita,
Născută din Santa Agatha,... Agnita!
Acolo, pe vremuri, ascunsă-ntre brazi,
Era, stăpâna oricărui setos, ... Miorița
Acolo, pe Steinburg, e poienița,
Bătută de ritmuri de joc românesc,
Unde mi-am sărutat prima dată iubita,
Sub haina cea verde ce-mbracă Agnita.
Și chiar în piață unde Poetul
Își poartă, cu tristă plăcere, ursita,
Acolo-s olteni care sigur că știu
Drumul ce leagă Dăbuleni de Agnita...
Un chior, cerșetor, un cuc fără cuib,
Un om necăjit, ce sapa îl lasă,
Un tip care nu știe cuvântul ... ACASĂ
De copii, aceștia-i spuneau „prăpădita”
Sunt doar păpușari ce sperie elita...
Da-n mijlocul țării, trăiește boem
Regină și mamă , bătrâna Agnita!

Amiaza în grădina de gutui

Francisc Lorinczi

Amiaza în grădina de gutui
Cu tine-alături sub coroana largă,
Când bobocii pornesc ca să se spargă
Cerul ne varsă strălucirea lui.

Aud cum crește rodu-n eleganță,
Cum se rumenește ora în sărut
Cuvintele-s ruine-n așternut
Petale-n lanul de speranță.

M-au cucerit întâile priviri,
Maci arzând în grânele de iunie,
Din cupe-mbietoare de-mpliniri

Curg raiuri de miresme prinse-n funie
Și-n teaca nopții aprinsele iubiri
S-au pus la sfat în patriciana curie.

ÎNT’O VARĂ LA

CRĂCIUN

(scrisă de mine
și dictată de Moisa Iu’ Cozmă)
Ion Stopiță – Gligor, poet țăran

Înt’o vară, cam pe la Crăciun
M-am suit la vecinu înt’un prun
Că aveam așa o plăcere
Și musai trăbe să mânc nește mere.
Și cum mâncam, ba o gutuie, ba o pară,
Iaca că o vint stăpănu cu o scară...
Io, tuști, am sărit jos în zăpadă
Și poac!...Sar gardu’ să nu mă vadă...
El după mine, fără neci o rușine,
Io dam rotogoale, rotogoale
Pină am chicat pe foale
Pe-un polog de fân cosât
Gândind că moartea mi-o vint.
Atunci vecinu’ cu un os de rămă
M-a bubuit timp de o săptămână
Că mi-o rupt tri coaste de la o mână.
Toată iarn-am stat legat la gură și nas
Până o vint doctoru, un sas
Care a zis că n-are ce să-mi facă,
Să beau moare de varză, să-mi treacă.
Atunci m-am scoborât prin gârleci
La butea din chimnița cu păreți reci
Aici, minune mare, frățioane...
O vulpe mânca la răci, aici în beci.
Am prins-o de urechi cu două mâni
Și cu ailaltă am bătut-o două săptămâni
Până mi-o scăpat și-o fugit prin nămeți
Io după ea, că am băgat-o-n spărieți.
Și, când era s-o prinz iar de coadă,
Înotând până la buric în zăpadă,
M-am închedecat de un polog de iarbă.
Apăi, de nu mă credeți io vă las în pace,
Dacă nu vreț adevăru’ n-am ce vă face...

Stimați invitați, Distinși oaspeți,

Ne revine onoranta misiune de a vă primi în spațiul ocrotitor al școlii pe care ați absolvit-o în urmă cu 50 de ani. Suntem convinși că în sufletele Dmv. este bucurie dar și nostalgie. Multe clipe frumoase sunt re trăite azi prin sîta aleasă a vremilor. Școala a fost și rămâne un simbol al tinereții copleșitoare care mîngăie amintirile omului. Privită nostalgic, prin vizorul selectiv al memoriei afective, ea este asociată mereu cu „cei mai frumoși ani, dar și cu „chipurile” nemuritoare ale unor dascăli deosebiți care amprentează viitorul și destinul unor copii. Lor le datorăm nu doar lecțiile propriu-zise, ci și lecțiile de viață, predate la vremea potrivită. Ei sunt modelele care călăuzesc omenirea. Sau, parafrazând un aforism celebru, „profesorul adevărat este cel care se mistuie pe sine ca o lumânare pentru a lumina mințile celorlalți”.

Ieri ați fost Dmv. Azi suntem noi. Ne bucurăm să fim martori la acest eveniment special din viața dumneavoastră. Ne-ați putea fi bunici și vă primim aici, în holul liceului, cu dragoste de copil. Ne leagă școala, martor al vremilor, leagăm al cunoașterii. Chiar dacă în perioade diferite, învățăm și noi, la fel ca Dmv.

odinioară, taine ale vieții. Ne răsăptăm cu frumusețe divină și legăm cerul inimii cu cel al minții. Căutăm punți de unire. Suntem aceeași martori ai cunoașterii, care ne legănăm în băncile școlii gânduri și vise și idealuri și frumuseți.

Bine ați revenit în băncile școlii! Vă dorim să vă bucurați de această zi aleasă, o pagină din cartea școlii și a vieții! Fără note, fără extemporale, fără ore. Doar catalogul vă așteaptă ca să răspundeți PREZENT. Vă felicităm din inimă pentru acest moment festiv, unic, vă dorim sănătate și să vă bucurați de toate!

Ștefan Baci, *Călător în tren de marfă*. Rămâi în urmă tinerețe / Ca o fântână într-o seară / Eu șed în trenul de tristețe / Și-mi șterg o lacrimă spre seară / Ca stâlpi de telegraf fug anii, / În urma mea, subțiri, egali / eu nu mai deslușesc castanii / Sunt cel mai trist între hamali. / Călătoresc. Gonesc întruna / Nu am răgaz și nici destin / Biletul meu îl are luna / Iar eu sunt veșnic clandestin.

Agnita, 17.06.2016

Cu dragoste,
Clasa a X-a A

DUPĂ 50 DE ANI, DIN NOU LA LICEUL DIN AGNITA

Au absolvit în 1966 și se bucură de câte ori se reîntâlnesc iar anul acesta, la o jumătate de secol de la despărțire, revederea a fost și mai plină de emoții și numărul celor care au venit a fost mai mare decât la întâlnirile precedente.

Organizatorii au pregătit și un parastas, la catedrala din Agnita, pentru pomenirea colegilor care au trecut în veșnicie.

Apoi au pășit cu emoție în clădirea a cărui fațadă nu s-a schimbat și în holul căruia au fost primiți de un grup de colegi de liceu foarte tineri, care le-au amplificat emoția cu un moment artistic, din care n-au lipsit cântecele pe care și ei le-au cântat și nici poezii, recitate în uniforme pe care le-au purtat cu plăcere.

După momentul artistic dedicat lor, în hol au fost felicități și au primit câte o floare și din

partea colegilor care sărbătoreau 20 de ani de la absolvire, prilej pentru cele două generații de a se fotografia împreună.

În clasă catalogul a fost deschis de o tânără profesoară care, emoționată a făcut prezența și apoi a ascultat cu plăcere amintiri de acum 50 de ani și povești despre copii și nepoți minunați, depănate de foștii elevi scăpați de grijile activităților profesionale.

La banchetul care a urmat, preocuparea pentru ținută a fost categoric depășită de preocuparea de a se distra și a se simți bine, uitând de pastile și de junghiurile care s-au acumulat în trup fără a afecta sufletul.

Și pentru că totul a fost atât de frumos au hotărât să se revadă din nou peste cinci ani, care acum trec atât de repede.

I. Bârsan

ȘI CEI „MICI” SE REÎNTÂLNESC

A devenit tradiție ca absolvenții de liceu să se reîntâlnească periodic pentru a se bucura, depănând amintiri ori prezentându-și împlinirile. Foarte rare sunt cazurile în care absolvenții școlilor gimnaziale ori primare se mai revăd.

Și totuși, absolvenții clasei a IV- a, secția germană de la școlile nr. 1 și 2 din Agnita, promoția 1985, s-au reîntâlnit pentru a șaptea oară, în Germania.

Întâlnirea a avut loc într-un cadru care le-a reamintit de Sărături, când își pregăteau singuri

mâncarea și dormeau în cabana pionierilor. Tot așa, și în Germania, au pregătit mâncare la ceaun, au răsfoit albume cu fotografii și au dormit la comun, într-o tabără școlară pe saltele așezate pe jos. Una din concluziile întâlnirii a fost că e fain ca la fiecare nouă întâlnire vine cel puțin un coleg/o colegă pentru prima oară și se reiau poveștile și se completează amintirile.

Organizatorii Marion Koch și Elvine Rottman i-au făcut să re trăiască clipele copilăriei să redevină pentru o zi agnițeni.

TENIS DE MASĂ

Cupa „BaumGames&Emi-TT” a orașului Agnita din 28 mai 2016, a propus organizatorilor, participanților și susținătorilor prezenți în cele două săli de sport din incinta Colegiului Tehnic „A. T. Laurian”, o întrecere sportivă pe măsura așteptărilor.

După cuvântul de deschidere adresat participanților de către Ionel Dragoman, primarul Orașului Agnita, a început competiția propriu-zisă, cu multe partide atractive și de o înaltă ținută tehnico-tactică la toate cele trei categorii ale turneului, toți cei 140 de participanți străduindu-se să impresioneze asistența și să guste din aroma dulce a succesului.

Pentru suflarea ping-pongistica din orașul nostru emoțiile au fost foarte mari, numele (re)cunoscute a celor prezenți la acest turneu generând ambiție și dorințe de victorie, sporite. Am urmărit cu deosebit interes parcursul lui Alex Nechita, la primul său turneu la categoria „Open”, cu evoluții peste așteptări incununate cu o binemerită calificare în faza grupelor superioare.

Bravo Alex! Confirmând statutul de favorit principal al categoriei, conferit de poziția 14 în clasamentul Amatur, Rodica Sicoe din Cugir a câștigat categoria după o finală spectaculoasă și echilibrată în fața brașoveanului Liviu Macovei. La categoria „Avansați”, victoria i-a aparținut brașoveanului Bogdan Stănculescu, un jucător nou în circuit dar foarte valoros, care a reușit să-i surprindă pe toți ceilalți din postura de outsider, învingător în finala disputată în compania făgărășanului (cu origini agnițene) Cătălin Ivan.

vâlcean, Bogdan Lupșa, după o partida de infarct în care deznodământul a fost incert până la ultima minge. Păcat pentru elevul nostru care a fost foarte aproape de o mare performanță dar, cunoscându-i talentul, ambiția și determinarea, sunt convins că nu va trece multă vreme până la împlinirea acestui vis!

La aceeași categorie, ceilalți 4 agnițeni înscriși în concurs, Cioca Raul, Crișan Casian, Kondort Arpad și Gabor Claudiu, au avut cu toții prestații bune care le-au asigurat calificarea în fazele grupelor superioare, înscriindu-se și ei printre remarcății turneului. Timpul excelent, condițiile de joc impecabile, logistica de nota 10+ propusă de prietenul nostru EMI-TT Joola, ceaunul ardelenesc „ca la mama acasă” oferit de organizatori și premiarea deosebită realizată de sponsorul principal BAUMGAMES, au satisfăcut pretențiile tuturor participanților contribuind la reușita acestui eveniment sportiv.

Totul putea fi la superlativ dacă, din nefericire pentru noi, grupurile sanitare din vestiarul băieților nu se infundau după cca o oră de la începerea turneului, incident care ne-a obligat, ulterior, să închidem toaleta băieților pe întreaga durată a turneului. În ciuda acestui mic „blitz”, suntem bucuroși că am terminat turneul la o ora decentă și că participanții au fost satisfăcuți și de această dată de condițiile oferite.

Mulțumim sponsorilor noștri BAUMGAMES și EMI-TT pentru generozitatea de care au dat dovadă pentru premiarea laureaților! Mulțumim de asemenea colaboratorilor turneului: Primăria și Consiliului Local

Reprezentantul nostru la această categorie, George Toader, a avut un parcurs dătător de speranțe până în primul tur eliminat, când a fost învins de favoritul nr. 2 al competiției. La categoria „Începători”, tânărul nostru coleg agnițean, Valentin Toader, a reușit un parcurs foarte bun cu câteva partide spectaculoase care l-au propulsat în finală, finală pe care a pierdut-o însă la limită, în fața mult mai experimentatului

al Orașului Agnita, Colegiul Tehnic „A. T. Laurian” și Casa de Cultură „Ilarion Cocisui”, pentru întreg suportul oferit! Și, nu în ultimul rând, țin să le mulțumesc copiilor din „grupa mare” (Raul, Arpi, Darius, Casian, Claudiu) care, și de această dată, au fost alături de mine 48 de ore în munca de pregătire a logisticii turneului!

Până la următorul turneu, spor la antrenamente și Hai Agnita! Cho, cho, choooooo!

Csaba Zedler, organizator.

COLEGIUL DE REDACȚIE AGNITA

Colectiv de redacție: Ilarion Bârsan, Mircea Drăgan, Marius Halmaghi, Bogdan Albu, Cătălin Varga, Dana Zgabercea Ioan Vulcan-Agnițeanul

Tipar: Tipo Trib Sibiu
EDITURA ETAPE SIBIU
ISSN 2066-8708

Str. P-ța Republicii nr. 19,
Tel.: 0736 621 035
www.gazetahartibaciului.ro
e-mail: barsan.avh@gmail.com
orele 8⁰⁰ - 15⁰⁰